

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Et Capitulo Lemovicen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

sona propria laborabunt, de Dei & Apostolorum ejus Petri & Pauli auctoritate confisi, plenam peccatorum suorum, de quibus cordis & oris egerint penitentiam, veniam indulgemus. Ceteros vero qui ad opus hujusmodi exequendum aliqua de bonis suis fortè contulerint, juxta muneris quantitatem, & præcipuè juxta devotionis affectum, remissionis hujus participes esse censemus. Sciat autem se culpabiliter durum, & durè culpabilem, qui monitis apostolicis in opere tam pio & necessario neglexerit acquiescere, cum Apostolorum moneamur exemplis ut collectas pro fratribus & indigentibus, maximè laborantibus in Hierusalem, faciamus. Cum ergo vos ad proponendum verbum Domini populo Siciliae, de providentia & religione vestra confisi, duxerimus deputandos, discretionem vestram rogamus, moneamus, & exhortamur in Domino, & in remissionem vobis injungimus peccatorum, quatenus circumeuntes civitates, oppida, & castella, tam cives, quam nobiles, & universum populum Siciliae salubribus monitis & exhortatione assidua inducatis ut opponant se murum pro domo Domini accendentibus ex adverso & (sicut dictum est) supradictæ orientali terræ studeant subvenire. Taliter autem sollicitudinis vestræ prudentia his exequendis insistat ut zelum Domini vos habere in instanti necessitatis articulo comprobemus, & ad dilectionem vestram tanto amplius provocemur, quanto ad liberationem terræ illius ardentius aspiramus. Confidimus enim quòd si cum Petro rete prædicationis vestræ laxaveritis in verbo Dei, non tam copiosam multitudinem piscium quam utilem & necessariam, & per quam pater misericordiarum & Deus totius consolationis finem imponet super hoc laboribus Ecclesiæ, concludetis. Datum Romæ &c.

In eundem serè modum omnibus per Apuliam, Calabriam, Thusciam, & constitutis.

**CONVENTVI S. SALVATORIS
de Tileso.**

CAusam quæ inter P. quondam Abbatem vestrum ex una parte & vos ex altera verrebatur, venerabilibus fratribus nostris Beneventano Archiepiscopo, Episcopo Telesino, & dilecto filio

Priori S. Andreae recolimus commississe. Sed ipso Episcopo propter ægritudinem excusato, & dicto Archiepiscopo vices suas, propter emergentia negotia, dilecto filio Beneventano Primicerio committente, cum præfatus Prior & Primicerius controversiam vellent servato juris ordine pertractare, tandem, sicut accepimus, factum est de consensu partium quòd Abbas sponte renuntiaverit abbatiæ, & si placeret nobis, in uno casali sibi monachi providerent. Nos ergo attendentes quòd cuilibet licet renuntiare his quæ pro se introducta sunt, ratam resignationem ejus habentes, & eligendi vobis pastorem facultatem liberam tribuentes, universitati vestræ per apostolica scripta mandamus atque præcipimus quatenus servantes unitatem spiritus in vinculo pacis, vel de ipsius monasterij gremio, si quispiam ibi ad hoc reperitur idoneus, vel de alio etiam monasterio, secundum regularem observantiam talem personam studeatis eligere in Abbatem, quæ afflictio monasterio præesse valeat & prodesse: quem, cum electus canonicè fuerit, cum monachorum numero competenti nostro conspectui præsentetis, benedictionem recepturum à nobis, si vestris votis duxerimus annuendum. Si verò secus agere præsumperitis, & electum & electores confusos ad vos remittemus, & nos ipsi per alios faciemus indemnitati monasterij provideri. Datum Romæ apud S. Petrum V. Non. Julij.

**EPISCOPO ET CAPITULO
Lemovicen.**

NEC novum debetis nec absolum reputare, si de illorum sumus provisione solliciti, qui apud sedem apostolicam pro suis vel suorum dominorum negociis constituti, nostram & fratrum nostrorum gratiam conversatione laudabili meruerunt. Tanta est enim apostolicæ sedis benignitas ut accedentes ad se fratrum & coepiscoporum nostrorum nuncios benignè recipiat, & laborem eorum qui apud eam longo tempore commorantur, in beneficio vel aliis quæ dignè postulaverint, recompenset. Inde est quòd cum dilectus filius noster Magister Petrus Chalboini, venerabilis fratris nostri Walteri Rothomagensis Archiepiscopi Clericus, ex diutina mora quam apud nos fecit, suæ prohibitatis

X iij

*Epist. 304.
Vt quendam
M. Petrum in
Canonicum recipiant.*

*Epist. 303.
De electione
digni & utilis
Abbatis.*

& scientiæ meritis nobis & fratribus nostris carus sit admodum & acceptus, pro ipso literas vobis duximus apostolicas destinandas, rogantes, monentes, & exhortantes in Domino, ac per apostolica vobis scripta mandantes, quatenus, cum in Ecclesia vestra certus non sit numerus præbendarum, eum in fratrem & Canonicum vestrum ob reverentiam apostolicæ sedis & nostram liberaliter admittatis, præbendam sicut uni ex vobis, ipsi vel procuratori suo absque dilationis tædio conferentes: primitias precum nostrarum taliter audituri quod propter hoc vobis denuo scribere non cogamur: scituri quod sicut nostræ intentionis existit nihil præcipere inhonestum, sic non relinquemus quod mandaverimus imperfectum, nec contemptum nostrum tolerabimus patienter. Datum Romæ apud sanctum Petrum, X. Kal. Iulij &c.

EPISCOPO ET DECANO
Matisconen.

Epist. 305.
Major & sanior Capituli pars in statuendo prævalet.

Officium injunctæ administrationis exigit ut de statu Ecclesiarum curam gerere debeamus, & quæ minùs ordinata fuerint, per studium nostræ sollicitudinis, prout congruum fuerit, ordinentur: quatenus personis idoneis substitutis in eis, & cunctis juxta normam constitutionis Ecclesiæ rectè dispositis, divinæ laudis obsequia ibi dignè valeant exerceri. Ex tenore siquidem literarum vestrarum nobis innotuit quod cum in Ecclesia vestra necessitas exigit aliquid ordinari, vel emendari quod minùs canonicè noscitur attentatum, quod à majori parte Capituli provido consilio disponendum fore censeretur, duo vel tres ex ipsis Canonicis motum animi sui sequentes, suam contradictionem opponunt, & ita communem utilitatem & Ecclesiæ profectum non metuunt impedire. Nos igitur Ecclesiæ vestræ utilitatibus providere volentes, discretionis vestræ præsentis pagina indulgemus ut vobis liceat de assensu majoris & sanioris partis Capituli, paucorum contradictione seu appellatione nequaquam obstante, corrigere (nisi juxta constitutionem Lateranen. Concilij ab eis rationabile aliquid objectum fuerit & ostensum) quæ in Ecclesia vestra corrigenda emerferint, & statuere quæ fuerint statuenda. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud S. Petrum &c.

AYMONI DECANO MATISC.

Cum antiqui hostis fallax suggestio fragilitatem conditionis humanæ sapius ad illicita declinare compellat, & quanto magis dolet de reparatione humani generis, tanto efficacius ipsum captivare labore, contra ipsius astutiam cura debemus insistere diligenti, & illos quos fraudis suæ laqueo nititur impedire, affectione omnimoda ad justitiæ semitam revocare. Quoniam igitur quidam, ut audivimus, spiritu malignitatis inducti, Ecclesiarum bona rapere, homines earum capere, sacrilegia etiam committere, & multa alia damna eisdem non metuunt irrogare, præsentis tibi pagina indulgemus ut malefactores Matisconen. Ecclesiæ, si tamen ei sint diocesana lege subiecti, nisi ad diligentem monitionem tuam satisfactione se digna correxerint, nullius contradictione vel appellatione obstante per censuram ecclesiasticam valeas coercere. Nulli ergo &c. Datum ut supra.

Epist. 306.
Vt sacrilegi & raptores bonorum Ecclesiarum coercerentur.

MILITEN. EPISCOPO.

Exposuisti nobis in nostra præsentia constitutus quod I. quondam prædecessor tuus Ph. in Abbatem promovit, nesciens quod ipse manu esset altera mutilatus. Quia verò Abbas ipse noscitur sinistra carere, quid super hoc agendum sit, nostra voluisti responsione doceri. Nos igitur fraternitati tuæ taliter respondemus, quod cum pro tam enormi defectu ad sacros non possit ordines promoveri, & ipse in promotione sua id tacuerit fraudulenter, ab abbatiæ officio est non immeritò amovendus. Datum Romæ apud S. Petrum, V. Kal. Iulij &c.

Epist. 307.
Abbas ob gravem corporis defectum amovetur.
Cap. Expositi. De corpore certant.

SENONENSI ARCHIEPISCOPO.

EX parte venerabilis fratris nostri R. Lugdunen. Archiepiscopi literas accepimus continentes quod cum R. quondam Archidiaconus Lugdunensis multa enormia commisisset, in ipsum exigentibus meritis mandati apostolici auctoritate recepta sententiam excommunicationis injecit, & eundem officio beneficiòque privavit. Verum quia (sicut tam idem Archiepiscopus quam multi alij per suas nobis literas intimarunt) prædictus R. quoniam ei dedit vexatio intellectum, desiderat satisfacere

Epist. 308.
De penitentia & absolutione Archidiaconi Lugdunensis.